

СЕВЕРНО ЕХО

Телефон № 55. Редактор: Петко Пав. Попов. Съредаторка Рена П. Попова. Год. абонаментъ 50 лв.

ПОМПИ! Само помпата патентъ „МОСТАРЪ“ е приспособима за разни цели: поливане бащи, градини, за пожаръ, за водоснабдяване на етажи, чифлици и др. Черпи изобилна вода от гълъма дълбочина и издига на голъма височина при леко движение. Цени фабрични. **Машинен складъ Димитър Нр. Влаховъ, Плевенъ.**

Вън на учтивостта

Организацията на младешките-разузнавачи в Плевенъ устрои през септември седмича за своитъ еса-скаути денъ на учтивостта. Целеше се да се провеи доколом възпитателнитъ наала на скаутизма сж намърени почва въ душитъ на деца-скаути и доколом тъ сж ориентиранни въ моралнитъ поятия, които системата на скаутизма имъ препоръчва.

Работата се състоя въ следното: постави се задача на скаутъ дете (скаутъ или герла) — а такива бѣха избрани около тридесетъ — да отиде при известни граждани — безъ разлика на социално положение и имъ — и да помолитъ това лице да му извърши известна работа, напр. да отговори единъ лекаръ на питането му, какъ да се предпазва за не заболѣе отъ коремнитъ инфлѣ, или единъ стражаръ да насочи на известенъ адресъ пр. Целта бѣше да се провери, доколом гражданството се отзове на тѣхнитъ питаня и начина, по който ще имъ бѣде отговорено.

Родителския комитетъ, чиято е тая отлична идея, имаше редъ очи генералното правило на отношенията между хората: „Съ каквато мѣрка мѣришъ, съ каква ще ти и отмѣратъ“. И кой постави на изпитание нравственния миръ на децата, за да види и провери, колко поученията за добро държане въ обществото, на което скаутизма учи, е намѣрило изражение въ постъпкитъ на дѣцата. А тѣ друга страна да се види, доколом гражданитъ сж прикннали къмъ учтивы обноси, и да идатъ тѣ. Озъ никжде не се оплакаха отъ поведението на разузнавачитъ, напротивъ, давани сж имъ искривитъ сведения сж похвална за гражданитъ учтивостъ.

Тоя денъ бѣше денъ на безшумнитъ изпитъ не само за децата, но и за гражданитъ, които едавамъ сега, като прочетатъ настояшитъ редове, ще узнаятъ не малкитъ дела-разузнавачи, които сж се явявали предъ нѣхъ, сж изпитвали тѣзната режливостъ.

Съ радостъ трѣбва да се отбѣлжи, че този изпитъ засвидетелствува учтивостта като и добродетель въ всички среди на плевенското гражданство.

Парламента и опозицията

Всрѣдъ затишието на златоносния работенъ сезонъ, дезорганизираната политическа опозиция испуна нѣколко нервни и кресливи викове:

— Правителството трѣбва да си върви!

Лесно обяснимо е тревогата, която шета по редакциитъ на опозиционния печатъ и лѣха отъ устата на опозиционнитъ оракулъ. Нали тѣ сждитъ, цели две години си блѣскаха главитъ, за да съшиятъ новото политическо знаме, което съ идеитъ си трѣбваше да сплотитъ значителни обществени сили. Нали тѣ съчиниха легендата, че насилнето е било акушерка при раждането на Демократическия Сговоръ, и затѣва му противопоставиха „свободния общественъ сговоръ“.

Е добре, но ето въпреки всички усилия и думи, есенята на 1925 година настига нашата опозиция пакъ безъ дѣла и знаме. Проектитъ за образуване на новъ общественъ сговоръ, сж неосъществени или признани, че невинния младенецъ, за когото политическитъ мѣждерци разправятъ тѣй много, ще се роди наскоро.

А кой и какво пречи на опозиционнитъ сили да го създадатъ? Нима Демократическия Сговоръ вдъхновява разколнитъ да постоянно съществуватъ въ разединеното и да бѣгатъ, като дяволитъ отъ тамъ, отъ еднодушнотъ и разбирателството!

Това явление на общественото безсилие, на което днесъ е жертва опозицията, не е случайно. Напротивъ, то свидетелствува, че стария духъ на долно партизанство и дълнеж на властѣта, не е преодолѣнъ и превъзмогнатъ отъ мисълта и амбицията на тия, които проливатъ потоци отъ неискрени слъзи за обнова.

На обществената арена опозицията не може да води срещу Сговора идейна борба, затѣва викове противъ него и изкуствено преувеличенитъ надежди за нѣкаквъ политически резултатъ на опозицията, не сж нищо друго освенъ сигналъ, че се почва безмислена и вредна словесна борба срещу възхода на демократията.

Подъ знака на тая борба изтича лѣтната парламентарна ваканция. Само нѣколко дни, и ностелитъ на народната воля ще бждатъ пакъ събрани, за да продължатъ законодателната си работа. Каква ще бжде думата на парламента по вътрешното и външно положение на страната? Какви насоки ще следва политиката на правителството и законодателството? Ето въпроситъ отъ които народа се интересува повече, отколкото отъ книжнитъ стрели на опозицията. Общественото мнение днесъ е вече надрасло въ всѣко отношение партиитъ ржководства на опозицията, които действатъ съ осжденитъ средства на борба, практикувани въ миналото. Общественото мнение, което не кватирува по столитнитъ редакции, а се създава въ недрата на работния народъ, това общественото мнение, което по съзнание и разбиране превъзмогна ниски-

БЛОКИРАНЕТО НА ТРОЯНЪ

Открити нови ятаци. Обиискитъ Намѣрени документи.

Властѣта, решила веднѣжъ за винаги да ликвидира съ остатѣцитъ отъ разбойническата банда на Георги Поповъ — Бр. Тумангелови, въ последнитъ дни е взела още по-стрѣжни и енергични мѣрки по издирването на нейнитъ ятаци.

За да се дойде до положителни резултати, онзи денъ градътъ е билъ внезапно блокиранъ и обискиранъ. Обискиртъ сж дали неочаквани резултати. Открити сж били много документи, писма и позиви отъ които се вижда, че бандата е била добре информирана за положението въ окръга и редовно снабдявана съ храна, дрехи, оржжне и други припаси.

До снощи полицията е успѣла да открие повече отъ 50 души ятаци, които сж служили за нейни куриери. Тѣ сж направили интересни самопризнания, по които въ интереса на следствието е пребръзано да съобщимъ нѣкои подробности.

Годишнината на Шипка

Отпразнуването на великия народенъ день.

Въ недѣля, 23 т. м., навършиха 48 години отъ шипченската епопея, когато една шепа българо-храбрци задържаха три дни и три ноци разяренитъ турски пълчища при шипченския проходъ.

По тоя случай сутринта се отслужи панахида и молебѣнъ, на които присѣтствуваха официалнитъ власти на града, началника на гарнизона, останалитъ нѣколкоци живи ветерани-опълченци, войската, единъ скаутски отрядъ и множество граждани. Правише лошо впечатление отъ останалитъ спортни организации въ града.

Панахидата и молебѣна се отслужиха въ мавзолея, следъ което се събра за манифестация до паметника на Свободата, където опълченцитъ положили венецъ.

Отъ паметника говори народния представителъ г. Ал. Милковски, който, като изтъкна значението на голъмия народенъ празникъ, апелира къмъ всички за народно единие и разбирателство, единичнитъ залози за преуспѣването на България и добуването на народа.

Следъ речта му тържеството се закритъ съ закуска, която опълченцитъ дадоха на своитъ гости въ салона на княшкото дружество.

Мелница „Опанецъ“
Кунчо К. Койчевъ
Плевенъ
ул. „Гренадска“ № 2.
Винаги на складъ разни видове брашна на цени конкурентни. Купувамъ и продавамъ всички видове зрънени храни.
За телеграми КОЙЧЕВЪ мелничаръ
1-5

идва при мене да иска нѣкаква служба. Азъ никога не съмъ предполагалъ, че Павелъ Каблешковъ е дружбащъ...

— Навѣрно той е избѣгалъ въ България, за да се спаси отъ преследването на прокурора...

— Тѣй изглежда. Въ всѣки случай, останахъ много изненаданъ, когато го видѣхъ на служба като сръбски детективъ...

— Я разправи...

— Пжтувахъ съ експреса за Италия. Сутринта къмъ 7 часа влакътъ пристига на българската гара. По перона поради ранния часъ нѣмаше никой. Двама стражари обикаляха около вагонитъ и внимателно разгледаха пжтницитъ. По едно време изъ полицейското бюро излѣзе единъ господинъ, който любезно се поздравя съ двамата сръбски стражари. Разбрахъ, че това е нѣкоя важна полицейска птица.

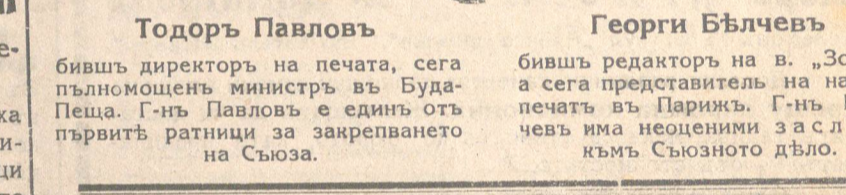
Господинътъ почна да обикаля около вагонитъ и внимателно се вглеждаше въ лицата на всички пжтници. Когато дойде при мене,

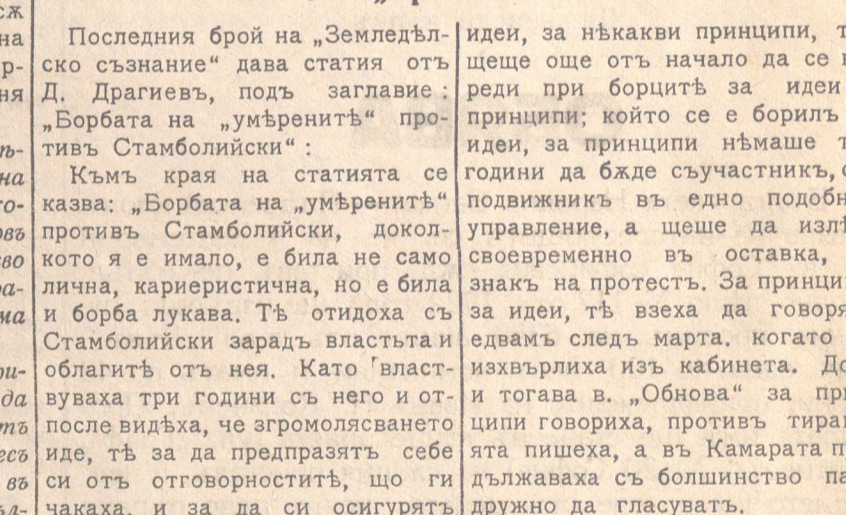
† Проф. Никола Милевъ
Една голѣма фигура въ полето на българската журналистика, убитъ преди седемъ месеца отъ предателски куршумъ. Той работи много за закрепването на Съюза на провинциалнитъ журналисти. Ратнически въ провинциалния печатъ се прекланятъ предъ неговата светла паметъ. Богъ да го прости!

Стоянъ Никифоровъ
Ловченски народенъ представителъ председателъ на Съюза на провинциалнитъ журналисти. Съ своята авторитетъ и неизчерпаема си енергия, г. Никифоровъ можа да постави Съюза на нужната висота. Той е всеуважаемъ и обичанъ отъ всички провинциални журналисти въ България.

Тодоръ Павловъ
бившъ директоръ на печата, сега пълномощенъ министъръ въ Будапеща. Г-нъ Павловъ е единъ отъ първитъ ратници за закрепването на Съюза.

Георги Бѣлчевъ
бившъ редакторъ на в. „Зора“, а сега представителъ на нашия печатъ въ Парижъ. Г-нъ Бѣлчевъ има неосцени за услуги къмъ Съюзното дѣло.

Рибарскитъ ятаци

Нови разкрития по нападенето на Рибарица.

Озари денъ въ Плевенъ бидоха докрани Иончо Христовъ и Никола Цачевъ отъ Тетевенъ, ятаци на Тумангеловата банда, които се бѣха опитали да заблугатъ тевенскитъ милиционери, че били отвлечени отъ бандата при нападенето и на с. Рибарица и впоследствие едва успѣли да избѣгатъ отъ нея.

Отъ направеното следствие, обаче, се установява, че тѣ сж били едни отъ първитъ ятаци на бандата и редовно сж я информирали за положението изъ оня край.

Скѣптитъ сж признали, че нѣколко дни преди нападенето на с. Рибарица, въ Тетевенъ е ходилъ разбойника Пеню Моравковъ отъ Троянъ, за да проучи какво е положението на администрацията и дали бандата ще има успѣхъ ако нападне градътъ.

Въ връзка съ направенитъ признания, полицията е успѣла да открие около 20 нови ятаци отъ Тетевенъ и Рибарица, които онесимъ утре ще бждатъ докарани въ Плевенъ. Следствието продължава.

Спортъ

Мачътъ „Левски“ — „Черни Ломъ“ — Русе.

Въ недѣля, 23 т. м., на коледрума се състоя мачъ между първитъ тимове на спортнитъ клубове „Левски“ — Плевенъ и „Черни Ломъ“ — Русе и завършитъ съ резултатъ 8:0 въ полза на „Левски“.

сказнание се сбжда. Азъ имамъ единъ приятель, който сега е на служба въ нашата българска легация. Имахъ силно желание да се видя съ него и затѣва помолехъ единъ отъ параднитъ служачи да го повика по телефона. Следъ половинъ часъ моятъ приятель пристигна, придруженъ отъ единъ чиновникъ въ нашата легация. Капитанитъ на парахода ги покани да влѣзатъ. Имаше възможность да си поговоримъ повечко, защото параходътъ щеше да престои тука до полунощъ. Въ този моментъ изъ невидѣлица изпъкна единъ сърбинъ и каза:

— Господа, не ви позволявамъ да влизате въ парахода.

— Ако искате да разговаряте, стойте тука на скелата...

А на скелата вече се разкождаха двама сръбски стражари, които внимателно слѣдеха всѣко наше движение.

— Кой е този господинъ? — запитахъ чиновника отъ нашата легация.

Д-ръ Ст. Г. Тончевъ
специалистъ по очи, уши, носъ и гърло

се завърна отъ отпуската си и приема болни въ домътъ на Ц. Деновъ при хотелъ „Ц. Освободителъ“

Забележка. Скъпнитъ умолява почитателъ си клиентѣта да не смѣтѣва неговото име съ името на младия лѣкаръ г. Д-ръ Тончевъ, който работи въ друга област на медицината. 2—10693—20

Дава се подъ енемъ къща отъ 4 кухни и мажета. Споразумение Зл. Василевъ улица 19, № 4 VIII кварталъ.

Д-ръ М. Поповъ
Гинекологъ-Акушеръ

напусна болницата и се установи на свободна практика.

Приема болни въ всѣко време. Домъ до банята.

ФЕЙЛЕТОНЪ

ТЪМЕНЪ ГЕРОЙ

(Истинска случка).

Говорихме на свободневи политически теми.

— Не Ви ли прави впечатление — обади се Тшо — че у насъ много често се употребява думата „предателъ“?

— Какъ не, това е солта на нашитъ ежедневни политически спорове...

— И много основателно... две български царства пропаднаха предъ предателитъ — нека бждемъ внимателни, да не изгубимъ и третото по сѣщия начинъ...

— Нима поведението на нѣкои емигранти въ чужбина не е предателство?

— Разбира се, Тъжо за това скахъ да Ви говоря. Ето, преди нѣколко дни се завърнахъ отъ чужбина и имахъ случая да срещна единъ българинъ, който е на служба въ българската тайна полиция...

— Какъ се казва този хубосникъ?

— Свалете шапкитъ си, господа. Той носи едно много популярно име, името на единъ отъ първитъ дейтели на априлското въстание — казва се Павелъ Каблешковъ...

— Не може да бжде — та той не е никаквъ политически емигрантъ. Какво търси въ България?

— И менъ това е необяснимо. Знамъ, че въ дружбашко време служеше въ д-во „Анкръ“, дето злоупотреби въ двеста хиляди лева...

— Познавамъ го като юнкеръ въ Военното училище, отъ дѣто бѣ изключенъ за лошо поведение... Следъ 9 юний той

идва при мене да иска нѣкаква служба. Азъ никога не съмъ предполагалъ, че Павелъ Каблешковъ е дружбащъ...

— Навѣрно той е избѣгалъ въ България, за да се спаси отъ преследването на прокурора...

— Тѣй изглежда. Въ всѣки случай, останахъ много изненаданъ, когато го видѣхъ на служба като сръбски детективъ...

— Я разправи...

— Пжтувахъ съ експреса за Италия. Сутринта къмъ 7 часа влакътъ пристига на българската гара. По перона поради ранния часъ нѣмаше никой. Двама стражари обикаляха около вагонитъ и внимателно разгледаха пжтницитъ. По едно време изъ полицейското бюро излѣзе единъ господинъ, който любезно се поздравя съ двамата сръбски стражари. Разбрахъ, че това е нѣкоя важна полицейска птица.

Господинътъ почна да обикаля около вагонитъ и внимателно се вглеждаше въ лицата на всички пжтници. Когато дойде при мене,

сказнание се сбжда. Азъ имамъ единъ приятель, който сега е на служба въ нашата българска легация. Имахъ силно желание да се видя съ него и затѣва помолехъ единъ отъ параднитъ служачи да го повика по телефона. Следъ половинъ часъ моятъ приятель пристигна, придруженъ отъ единъ чиновникъ въ нашата легация. Капитанитъ на парахода ги покани да влѣзатъ. Имаше възможность да си поговоримъ повечко, защото параходътъ щеше да престои тука до полунощъ. Въ този моментъ изъ невидѣлица изпъкна единъ сърбинъ и каза:

— Господа, не ви позволявамъ да влизате въ парахода.

— Ако искате да разговаряте, стойте тука на скелата...

А на скелата вече се разкождаха двама сръбски стражари, които внимателно слѣдеха всѣко наше движение.

— Кой е този господинъ? — запитахъ чиновника отъ нашата легация.

